

Mál nr. 107/1999

M

og

Vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar sveitarfélags

Slys í sundlaug í sveitarfélaginu S þann 14.6.1996.

Helstu gögn.

1. Málskot móttakið 4.5.1999.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna í máli nr. 121/1999.
3. Lögregluskýrslur, dags. 20.6.1996 og 20.2.1998,
4. Skýrsla heilbrigðiseftirlits S, dags. 18.7.1996.
5. Bréf fyrrv. forstöðumanns sundlaugarinnar, dags. 19.5.1998.
6. Bréf J landslagsarkitekts, dags. 25.6.1998, ásamt útdrætti úr byggingarreglugerð
7. Ljósmyndir.
8. Leiðbeiningar frá Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins um sundstaði og frágang og öryggi við laugar og setlaugar.
9. Ellefu læknisvottorð, dags. 17.9.1996 til 27.6.1998, og örorkumat, dags. 31.3.1999.
10. Bréf lögmanns málskotsaðila, dags. 18.3.1998 og 2.4.1999.
11. Bréf X, dags. 18.2.1997, 11.5., 8.6. og 14.7.1998 og 17.5.1999.

Málsatvik.

Þann 14. júní 1996 var M við sundiðkun í sundlaug í S. Eftir að hafa synt í aðallauginni hugðist hún fara í heitan pott við hlið laugarinnar. Er hún gekk niður í pottinn kvaðst hún hafa fallið og runnið niður allar tröppurnar ofan í pottinn. Hún hlaut áverka á vinstri rasskinn og ertingu og væga sköddun á afltaug í vinstri ganglim. Varanlegur miski var metinn 15% og varanleg örorka einnig 15% af völdum slyssins.

Ekki liggur fyrir að sjónarvottar hafi verið að slysinu. Í skýrslu af D, forstöðumanni sundlaugarinnar á þeim tíma er slysið varð, kemur fram að eftir slysið hafi hann látið festa handrið við pottinn, þar sem los hafi verið komin í þau. Hann kvaðst ekki gera sér grein fyrir að handriðin hafi losnað það mikið að áhrif hafi haft á viðbrögð óviðbúinnar manneskju. Hins vegar sé eðlilegt að fullorðið fólk leggist meira á handriðin og treystir meira á þau en ungt fólk. Hann kvað þrepin hafa verið í lagi, er slysið varð. Þau séu úr plasti og gefi því örlítið eftir, þegar stigið er á þau. Þá kvaðst hann ekki minnst þess að kvartað hafi verið undan aðstöðunni við téðan pott.

Í bréfi D til tryggingafélagsins kemur fram að handrið séu beggja vegna þrepanna niður í pottinn. Þar sem potturinn liggja á sandi sé óhjákvæmilegt að sig verði þar sem mest mæðir á honum og það sé m.a. í þrepunum. Í tímans rás hafi myndast örlítið sig í miðjum þrepum sem er eðlilegt og innan þeirra hættumarka sem gert sé ráð fyrir, enda aldrei gerð athugasemd við eftirlit á mannvirkinu. Ekki hafi verið um að ræða brot í þrepunum eða annað sem sundlaugargestur gæti hafa dottið um eða runnið til á.

K, starfsmaður S, kvaðst muna að viðgerð hafi farið fram á umræddum potti nokkru áður en slysið varð. Potturinn sé úr trefjaplasi og klæddur með stömu plasti. Eftir slysið hafi verið prófað að setja hálkurendur á tröppurnar, en þær hafi gefið sig. Ýmislegt hafi verið prófað til að koma í veg fyrir háлку, en þarna sé bleyta eins og eðlilegt er og vonlaust að ráða við þetta. Hann kvaðst muna að nokkru eftir óhappið hafi verið gert við einhverjar tröppur vegna sigs í þeim. Þá var honum ekki kunnugt um að kvartanir hafi borist vegna pottsins að sumri til.

Í eftirlitsskýrslu heilbrigðisfulltrúans í S segir að ekki hafi verið unnt að sjá nokkuð það í þrepunum, sem gæti hafa valdið slysinu. Þrepin séu ekki sérstaklega sleip, enda klædd með gúmmídúk.

Í bréfi J landslagsarkitekts segir að þrepin í pottinum standist ekki byggingarreglugerð. Samkvæmt reglugerðinni skuli hvert skref vera 610-630 mm. Skrefið sé samanlögð hæð tveggja uppstiga og breidd eins þreps. Í pottinum séu þrepin hins vegar 460 og 480 mm.

Álit.

Í skýrslu af M hjá lögreglu kemur ekkert fram er skýrt geti ástæðu þess að hún féll við, þegar hún fór ofan í pottinn. Hún ber því ekki við að hún hafi dottið um eitthvað sérstakt eða að handrið hafi gefið eftir við það að hún studdist við það.

Rannsókn eftir slysið hefur ekki leitt í ljós neina líklega eða sennilega skýringu á orsökum þess að M féll við, er hún fór ofan í pottinn. Ekki hefur verið sýnt fram á að rekja megi slysið til þess að handrið hafi verið laust eða sig verið í tröppunum. Ekkert liggur fyrir í gögnum málsins sem gefur tilefni til að ætla að eftir slysið, en áður en rannsókn á því hófst, hafi breytingar eða lagfæringar verið gerðar á pottinum eða tröppunum niður í hann þannig að sönnunargögnum hafi verið spillt. Af gögnum málsins verður ekki ráðið að forsvarsmenn sundlaugarinnar hafi vitað eða mátt vita um alvarleika slyssins það snemma að það verði virt sem sérstök vanræksla af þeirra hálfu að hafa ekki hlutast til um rannsókn fyrir en raunin varð.

Eðli málsins samkvæmt eru tröppur ofan í heita potta blautar og liggja jafnframt að hluta í vatni. Af þeim sökum verður ekki hjá því komist að þær geti reynst hálar og gæta verður mikillar varúðar, þegar um þær er gengið. Ekkert bendir til að umræddar tröppur hafi verið hálfi en búast mátti við eða þær hafi verið þannig úr garði gerðar að S beri ábyrgð á slysinu. Tjón M fæst því ekki bætt úr ábyrgðartryggingu sveitarfélagsins hjá X.

Niðurstaða.

Tjón M er ekki bótaskyldt úr ábyrgðartryggingu S hjá X.

Reykjavík, 8. júní 1999.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.